

**ធម្មទេសនារបស់លោកអភិបាល អូលីវីយេ
អភិបូជារប្រសិទ្ធិពរលើដួងដីនិងអគ្គសញ្ញាណបង្វាស
មិនយូរ ថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៩
ដួងព្រះយើងខ្សែអធិដ្ឋាន**

អត្ថបទទី១៖ កិច្ចការ ២,១-១១

អ្នកទាំងនោះបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាផ្សេងៗ
ពីគ្នា តាមព្រះវិញ្ញាណប្រោសប្រទានឲ្យ។ កក ២,៤

អត្ថបទទី២៖ រ៉ូម ៨,៨-១៧

បងប្អូនអើយ យើងមានជំពាក់ម្យ៉ាង តែមិនមែនជំពាក់ខាងលោកីយ៍ ដើម្បីរស់តាមលោកីយ៍
ទៀតឡើយ។ រម ៨,១២

ដំណឹងល្អ៖ យ៉ូហាន ១៤,១៥-១៦.២៣-២៦

ព្រះដ៏ជួយការពារ គឺព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែលព្រះបិតាចាត់ឲ្យមកក្នុងនាមខ្ញុំនឹងបង្រៀន
សេចក្តីទាំងអស់ដល់អ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងរំលឹកអ្វីៗដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាផង។ យហ
១៤,២៦

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះ យើងបានចាប់ផ្តើមដោយសុំព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរលើដួងដី ដើម្បីឲ្យបងប្អូនដែល
នៅជុំវិញព្រះសហគមន៍យើងបានឮសម្លេងនៅពេលយើងវាយ និងនឹកឃើញវត្តមានរបស់ព្រះជា
ម្ចាស់ និងនឹកឃើញព្រះជាម្ចាស់ដែលកំពុងត្រាស់ហៅយើងដើម្បីអធិដ្ឋាន។ នៅក្នុងអត្ថបទទី២
“លោកីយនិងព្រះវិញ្ញាណផ្ទុយគ្នា” លោកីយណែនាំឲ្យយើងរស់ (យើងអត់មានពេលចូលព្រះ
វិហារ អត់មានពេលអប់រំជំនឿ អត់មានពេលអធិដ្ឋាន...)។ ប៉ុន្តែ យើងមិនមែនតែរស់នៅតាម
លោកីយទេ គឺយើងរស់នៅតាមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ថ្ងៃនេះលោកប៉ូលបាននិយាយទៅត្រីស្ត
បរិស័ទយើងទាំងអស់ថា “ប្រយ័ត្ន លោកីយនិងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធផ្ទុយគ្នា យើងជាត្រីស្តបរិស័ទ
ដែលកើតសារជាថ្មីនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ”។ យើងបានទទួលជីវិតពីឪពុកម្តាយមែន យើងត្រូវ
រស់នៅក្នុងសង្គមមែន យើងត្រូវតែទទួលការអប់រំដើម្បីធ្វើជាមនុស្សពេញលក្ខណៈមែន ក៏ប៉ុន្តែ
មិនទាន់ល្មមទេប្រសិនបើយើងភ្ជាប់ជាមួយលោកីយតែប៉ុណ្ណោះ បើយើងមិនបានថែរក្សាជីវិតដែល
យើងបានទទួលពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនៅពេលយើងទទួលពិធីជ្រមុជទឹក មនុស្សយើងបន្តិចម្តងៗ
យើងទីជាមនុស្សស្ងួត។ ជីវិតរបស់យើងប្រសិនបើយើងមិនថែរក្សាជីវិតខាងផ្លូវវិញ្ញាណ យើង
ស្អាតបានមួយភ្លែតប៉ុន្តែបន្តិចម្តងៗយើងទៅជាមនុស្សស្រពោន។

ថ្ងៃនេះ យើងពោរពេញដោយអំណរសប្បាយ ដោយសារយើងដឹងថាព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធរំ
ពួកគឺ “ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធលោនាំឲ្យយើងបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមកនៅក្នុងចិត្តស្រឡាញ់”។

ប្រសិនបើយើងភ្ជាប់ជាមួយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ យើងបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមកដោយចិត្តស្រឡាញ់ មិនមែនបម្រើដោយការបង្ខំចិត្ត គ្រីស្តបរិស័ទយើងត្រូវតែបម្រើ។ សន្តិភាពសេចក្តីនៃព្រះកុមារយេស៊ូ ធ្លាប់និយាយថា “នៅក្នុងអាមាមកាម៉ែល យើងឥតមានការងារអស្ចារ្យធ្វើទេ យើងរស់នៅជាបងប្អូន បង្កើតពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ជូនកាលមានបងស្រីខ្លះគូរឲ្យស្អប់ណាស់ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែស្រឡាញ់ គ្រប់ការងារដែលយើងធ្វើពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ យើងធ្វើដោយចិត្តស្រឡាញ់”។ កុំឲ្យយើងគិតវែង ឆ្ងាយពេក សូមមើលពីចិត្តរបស់យើងពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ គិតពិចារណាតើខ្ញុំបានយកចិត្តទុក ដាក់បម្រើដោយចិត្តស្រឡាញ់ឬទេ? ដូចលោកប៉ូលបាននិយាយ “ប្រសិនបើយើងធ្វើយើងរស់នៅ ក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ”។

លោកប៉ូលរំលឹក “ធម្មវិន័យទាំងមូលសរុបមកត្រឹមតែពាក្យមួយឃ្លាគឺ អ្នកត្រូវស្រឡាញ់បង ប្អូនឯទៀត។ ឲ្យបានដូចព្រះយេស៊ូបានស្រឡាញ់យើង”។ ឲ្យយើងរស់នៅតាមធម្មវិន័យនេះ មិន មែនស្រឡាញ់តាមចិត្ត យើងត្រូវការស្រឡាញ់ដូចព្រះយេស៊ូ ដើម្បីជោគជ័យបានយើងមើលព្រះ យេស៊ូ។ បើយើងនៅជិតព្រះវិហារ ពេលយើងឮសម្លេងជូងយើងរត់ចូលនៅក្នុងវិហារដើម្បី អធិដ្ឋាន ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ប្រសិនបើយើងរស់នៅឆ្ងាយពីព្រះវិហារ ពេលយើងឮសម្លេងជូងយើងគូសសញ្ញាលើឆ្មារ សូត្រផ្តាំ សូត្របពិត្រព្រះនាងម៉ារី...។ សម័យ ដើម នៅម៉ោង ៦ព្រឹក ១២ថ្ងៃត្រង់ ៦ល្ងាច គេវាយជូងនិងគ្រីស្តបរិស័ទទាំងអស់ដែលកំពុងធ្វើការ គេសម្រាប់មួយភ្លែតដើម្បីសូត្រធម៌។ យើងមានសំណាងនៅទីនេះយើងមានជូងដើម្បីរំលឹកយើង យ៉ាងតិចឲ្យយើងសូត្រធម៌បពិត្រព្រះនាងម៉ារីមួយថ្ងៃបីដង។ យើងធ្វើដូចនេះ ដើម្បីឲ្យយើងរស់ នៅស្របតាមព្រះវិញ្ញាណ កុំឲ្យលោកិយជាប់ជាមួយយើងពេក ឲ្យគ្រប់សកម្មភាពដែលយើងធ្វើពី មួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃទទួលពន្លឺពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ មានន័យថាពិសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ពិសេសរបស់ ព្រះជាម្ចាស់។ អាម៉ែន។